

DOĞRU YOLDA

Partimiz TKP bu yıl itibari ile 93. Kuruluş yılını kutluyor. Bir asra yaklaşan tarihi ile partimiz, ülkenin en eski partisi olma ve uzun tarihinin çok büyük bir bölümünü yasaklı olarak yaşama zorunda kalmasıyla, belki de dünyanın en özellikli komünist partisi niteliğine sahip bulunuyor. Bugün de üzerindeki yasak kalkmamış olan partimiz, uzun savaş tarihi boyunca biriktirdiği savaş ve örgüt deneyimi bakımından çok zengin bir belleğe sahip bulunuyor. Tarihinde kahramanlar olduğu gibi ihanetler ve dönemler de, likidatörler de bulunuyor. Partimizin tarihi düz standart bir gelişme yolu üzerinden yaşanmadı. Büyük başarıların olduğu kadar büyük yenilgilerin, likidatörlerin partiyi yok etme çabalarının, devlet terörünün, tutukluluk, uzun cezaevi yılları ve sürgünlerin yaşandığı, yurt dışında emigrasyonda geçen yılların tüketici etkilerine karşı direncin sabırla karıldığı ve yeniden memleket toprağında işçi sınıfı ile buluşarak ATILIM'a kalkmanın tarihi olarak yaşandı.

(Devamı 2'de)

93. YAŞIMIZ KUTLU OLSUN!

Bugün esir yarın her şey!

TKP Üyeleri, Komünistler, Yoldaşlar!

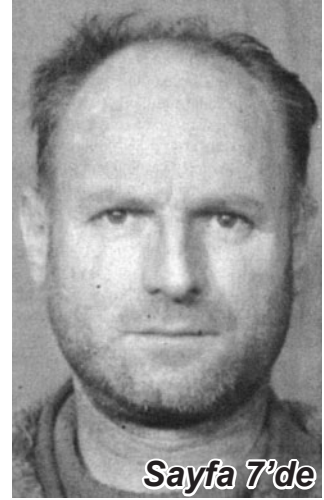
Bugün 10 Eylül 2013; partimizin kuruluşunun 93. yıl dönümü... Hepimizin 93. yaş günü kutlu olsun!

TKP Üyeleri bu yıl dönümünü daha büyük bir övünç ve coşku içinde kutluyorlar. Övünç; uzun yıllardır süren örgütsel dağınıklığa son verme iradesinin, bugünkü kuşaktan kadın ve erkek yoldaşlar tarafından ortaya konmasından kaynaklanıyor. Coşku; örgütlü geleneğimizin geleceğine sahip çıkma konusunda, yeni güçlerle yeni atılımlardan ve partimizin savaş alanlarına çıkmasından kaynaklanıyor.

(Devamı 3'te)

MEHMET BOZIŞIK'I (İSA YOLDAŞ) ANIYORUZ

Devlet kayıtlarında Mehmet Bozışık, işçiler ve yoldaşlarının Boz Mehmet diye bildiği, Partimizin oğlu İsa Yoldaşı ölümünün 15. yılında saygıyla anıyoruz.

Sayfa 7'de

SAVAŞ TAMTAMLARI ÇALARKEN 1 EYLÜL 2013

1 Eylül Dünya Barış Günü gerek ülkemiz, gerekse de dünya ve bölgemizde yanan savaş ocaklarının; ABD Savunma Bakanının açıkladığı komşumuz Suriye'ye yeni askeri müdahalenin gölgesinde kutlanıyor.

(Devamı 9'da)

DOĞRU YOLDA

(Baştarafı 1'de)

Partimizin tarihi bugün yansıtılmak istendiği gibi bir anılar ve evraklar yığını değil, insanlığın en büyük davası eşitlik ve özgürlük idealinin, sınırsız ve sınıfsız komünizm dünyasının kuruluş idealinin, bu uğurda savaşım sürdürmenin kuşaktan kuşağa aktarılan ve her kuşağın kendi katkısını yaparak oluşturduğu bir savaşım tarihidir. Ve bu tarih bugün de genç kuşaktan yoldaşların enerjilerinin emektar yoldaşların deneyimiyle harmanlanarak devam etmektedir.

Partimizin içine itildiği likidasyon zinciri kırılmış, partili yoldaşlarımızın ataleti sona erdirilmiş yeniden aktifleştirilen yoldaşların sıraları genç yoldaşlarla takviye edilerek partimizin yeniden savaş alanlarına çıkması sağlanmıştır. Bir atılımlar tarihi olan partimizin tarihine yoldaşlarımızın yeni bir atılımı ile bir yeni halka eklenerek, partimizin safları 'bir daha asla' diyenlerden temizlenmiş, insanlığın eşitlik ve özgürlük savaşımının kadın erkek genç kuşaktan savaşçilerine açılarak Suphi yoldaşın, Baraner yoldaşın, Bilen yoldaşın, İsa yoldaşın, Deniz yoldaşın izindeki yürüyüşümüz devam ettirilmiştir.

Gelinen nokta biz komünistlerin önüne yeni görevler koymakta, çözülmesi gereken yeni sorunları ele almamızı zorunlu kılmaktadır. Bu sorunların başında likidasyon zincirinin kırılmasında en az bizler kadar pay sahibi oldukları daha önce de ifade edilen, aynı tarihsel kökten geldiğimiz ve aynı geleceğe paralel ancak ayrı ayrı yürüdüğümüz yoldaşlarla yürüyüşümüzü teklaştirmek görevi gelmektedir. Yine par-

timizin 5. Kongresince kabul edilen ve eskiyen programının yenilenerek güncel gelişmeleri de kapsayan bir biçimde yeniden yazımı sorunu bulunmaktadır. Partimizin 6. Kongresinin aldığı kararların geçersiz sayılmasının sağlanarak, o kongreyi örgütleyen ve bugün komünist sıralardan çıkarak burjuvazinin şu ya da bu kesiminin sözcülüğüne soyunan kimi yöneticilerin parti sıralarından çıkarılması bir başka önemli görev olarak durmaktadır.

Bu görevlerin yerine getirilmesi öncelikle açık, dürüst, ilkeli, düşmanın gözü ve kulağının uzağında ve gündemli bir iletişimin ilgili tüm çevrelerle kurulmasından, entrizimden uzak ideolojik-politik bir diyalogun sürdürülmesinden, yapılabilecek kimi konferanslar sonrasında yeterli olgunluğun sağlanmasıyla toplanacak parti kongresince karar haline getirilmesinden geçmektedir. Bu adı geçen tüm çevrelerin kaçamayacağı, parti tarihimizin ve hukukumuzun bizlere yüklediği tarihsel bir görevdir.

Bugüne kadar önüne koyduğu tüm görevleri büyük bir sorumluluk bilinci ile yerine getiren TKP Üyeleri kolektifi ve TKP'lilerin Sesi dergisi, önüne tarihin ve siyasal savaşımın koyduğu bu yeni görevlere de aynı sorumluluk bilinci ile yaklaşacak, parti hukuku ve yoldaşlık anlayışı içerisinde üstesinden gelmenin yol ve yöntemlerini bulmak için çaba harcayacaktır.

Yaşasın 93 yıllık savaş bayrağımız TKP!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

93. YAŞIMIZ KUTLU OLSUN!

(Baştarafı 1'de)

Partimiz, 10 Eylül 1920'de Büyük Ekim Devriminin esinlendiriciliğinde, ulusal kurtuluş savaşının ateşleri içerisinde, Sovyet Azerbaycan'ının Bakü şehrinde toplanan kuruluş kongresiyle kuruldu. Kongreyle beraber TKP, memleketteki ve memleket dışındaki komünist grup ve örgütlerin birlik ve savaşım kararlılığının ifadesi olarak savaş alanına çıktı. Memlekette süregiden ulusal kurtuluş savaşını sosyal kurtuluşa bağlamak amacı ile Mustafa Suphi Yoldaş önderliğinde memlekete gelen Parti Merkez Komitesi üyesi 15 yoldaşımız, Kemalist iktidarın canice planı doğrultusunda Karadeniz'de boğduruldular. Partimizin memleket toprağında kök salıp, işçi ve emekçilerin savaşımına öncülük etme, onları örgütlenme çalışması, böylesi zorlu bir savaş yolundan geçerek bugünlere geldi.

Memleketimizin en eski partisi olma onurunu taşıyan partimiz, yürüdüğü savaş yolunda sadece burjuvazinin kanlı terörüne maruz kalmadı. Partimiz; içinden, merkez komitesinden de ihanete uğradı. Kemalist burjuvaziye satılan Kadrocu likidatörler eliyle başlatılan ihanet, ağır tevkifatlara neden oldu. Partimiz işçi sınıfından aldığı güç ve ulusla-

rarası komünist hareketin dayanışması ile bunların üstesinden gelmesini bildi.

Otuzlu yıllarda Komintern kararı ile başlatılan "desantralizasyon" partimizi dağınıklığa uğrattı, partimiz kırklı yıllarda bu dağınıklığı aşarak anti faşist savaşımın ve faşist sürülerinin saldırısı altındaki Sovyetler Birliği ile dayanışmanın bayrağını eş zamanlı yükselterek, proleter enternasyonalizmine sadık kaldı. Burjuvazinin sert terörü ve tevkifatlarına, partimiz legal çıkışları yadsımaksızın, gizli çalışmayı başa alarak ve örgütlerini özellikle işçi sınıfı içerisinde güçlendirerek cevap verdi.

1950'lerde, AKP hükümetinin demokrasi vaadine benzer iddialarla iktidarı ele geçiren Menderes- Bayar iktidara oturdukları günden başlayarak anti-komünizmi körükleyerek ve kitlelerin milliyetçi duygularını sömürerek, komünistlere ve memleketimizin gerçek anlamda tek muhalefet partisi olan TKP'mize karşı bir saldırı başlattılar. O güne kadar görülenlerin en büyüğü olan ve "51 Tevkifatı" olarak literatüre geçen tutuklama sonrası partimizin ana örgüt yapısı parçalandı; cezaevinde, memlekette ve yurt dışında tutuklama sonrası yaşanan tartışmalar parti yaşamını felç etti. Parti atalete sürük-

lendi.

Bu uzun cezaevi ve sürgün yılları boyunca partimiz, yurt dışı örgütü aracılığıyla ülke dışına çıkan politik göçmenleri örgütledi ve radyo grupları biçiminde bir örgütlülük yarattı. Sosyalist ülke radyolarındaki Türkçe yayınlar servisinde çalışan partililer aracılığı ile memlekete partinin görüşleri ulaştırıldı.

Parti, 1960 askersel devrimi sonrasında oluşan sınırlı demokratik olanaktan yararlanan sendikacıların kurduğu TİP'i destekledi. Memlekette kalan ve tevkifata uğramamış üyelerin bu parti içerisinde çalışmasını teşvik etti. Diğer yandan bağımsız örgütlenmesini yeniden ayağa kaldırmanın planlarını yaparak uygulamaya koydu. 1962'de toplanan plenumun aldığı kararlar bağlamında, partinin yeniden örgütlenme çalışmasını başlatıldı. Öncelikle yurt dışında çalışan Türkiye'li işçilere dönük olarak başlatılan çalışma, burada kurulan köprü başları ile memlekete yansıtıldı. Memlekette yeni kuşak komünistlerin partiye kazanılmasına dönük propagandif bir çalışmanın ilk nüveleri atıldı. Partinin merkezi bir yayının çıkış hazırlıkları başlatıldı. Tam bu uğrakta parti yaşamımız açısından son derece önemli bir geliş-

me yaşandı, uzun yıllardır partimizin genel sekreterliğini sürdüren Yakup DEMİR yoldaşımız, vücudunu kemiren kanser dolayısıyla çalışamaz oldu ve görevlerini politik büro üyesi ve uzun tevkifat yılları boyunca Dış Büro Sekreterliği görevini sürdürmüş olan İ. BİLEN yoldaşa devretti. Ağır hasta olan Yakup DEMİR yoldaş, görev değişikliğinden kısa bir zaman sonra yaşamını yitirdi. DDR'de (Alman Demokratik Cumhuriyeti) yaşama gözlerini yumdu ve orada toprağa verildi.

İ. BİLEN yoldaşın genel sekreterliği dönemi partimizin en görkemli dönemi oldu. Kurucu genel başkanıımız Mustafa SUPHİ yoldaşın amaçladığı, sonraki yönetici yoldaşların bütün enerjileri ile ulaşmak için çalıştıkları işçi sınıfımızın öncüsü ve örgütçüsü, memleketin hemen her yerinde örgütlü savaşımlar sürdürülebilen yeteneğine sahip parti yapısı, onun genel sekreterliği döneminde gerçekleşen partimizin 1973 Atılımı ile yaratıldı. 1973 Atılımı, parti tarihimizin en önemli ve örgütsel-politik gelişmesini yaratmıştır. 1973 ATILIMI, İ. BİLEN yoldaşın adıyla kopmazca bağlıdır. Atılım dönemi sonrasında partimize binlerce yeni üye kazanıldı, eski kuşak emektar yoldaşlarımızla partimiz yeniden buluşturuldu. ATILIM, genç yoldaşlarımızın parti emektarlarıyla omuz omuza sınıf

savaşımında yer aldıkları savaştan parti örgütleri yarattı. Partimiz işçi sınıfı savaşımının belirleyicisi, ülke politikasının dikkate alınan, değerlendirilmek zorunda kalınan etkileyici gücü haline geldi.

Memlekette gelişen işçi sınıfı savaşımını terör ve baskı rejimi ile durdurmayı planlayan burjuvazi, 1970'li yılların ikinci yarısı itibari ile resmi-sivil faşist güçleri devrimci, sosyalist ve komünist güçlere karşı harekete geçirdi. Bu sürece devrimci demokrat hareketlerin işçi sınıfından kopuk, provakasyona açık tepkileri eklendi. Sınıf savaşımı sertleşti, ülke adeta adı konmamış bir iç savaş sürecine girdi. Partimiz yığınsal çıkışlarla terörün önüne geçmek, faşist saldırıyı geriletmek için çaba gösterdi. İlerici yursever, demokrat, devrimci, sosyalist ve komünistleri ve bunların örgütlerini kapsayacak bir Ulusal Demokratik Cephe hedefini önüne çıkardı. Bir yandan sağ sosyal demokrasinin korkaklığı ve legal sosyalist partilerin rekabetçi siyasal tutumları, diğer yandan devrimci demokrat hareketlerin partimizi hedef alan saldırgan siyaset anlayışları eylem ve cephe birliğinin önünü kesti. Yükselen faşizm önlenemedi ve 12 Eylül 1980 faşist askeri darbesiyle militarist klik erke el koydu; askeri faşist diktatörlük dönemi başladı.

12 Eylül askeri faşist darbesini partimizin yönetimi yanlış değerlendirerek "askerel diktatörlük" tanımlaması yaptı. Bu tanımlama diğer sol güçler ile partimizin arasını açtığı gibi parti üyeleri arasında da ideolojik kafa karışıklığı yarattı. Üyelerin merkez komitesine olan güvenini sarstı. Partimiz diğer sol güçler ile birlikte anti-faşist savaşım birliği kurmakta zorlandı, bu durum direnişi güçsüz kıldı. Faşist cuntanın diğer sol güçlerle birlikte partimizi de hedef alan saldırılarına karşı partimiz tüm gücü ile direndi. Ancak daha önceki dönem yapılan örgütsel hataların sonucu bu dönemde ortaya çıktı ve kimi yöre örgütleri cunta karşısında direnemeyerek büyük tutuklamalara uğradılar. Tutuklama, direniş, cezai, yaraların sarılması ile geçen süreç içinde 1985 yılında partimiz 5. kongresini gerçekleştirdi. Bu kongrede yönetim değişikliği yaşandı. O güne kadar genel sekreter yardımcılığı görevini yürüten Haydar KUTLU genel sekreterliğe getirildi. Partimizin tarihsel genel sekreteri İ.BİLEN Yoldaş ise; 5 kongrede oluşturulan parti genel başkanlığına getirildi. Görev değişikliği sonrasında İ.BİLEN Yoldaş uzun yaşamadı; DDR'de yaşama gözlerini yumdu ve Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde toprağa verildi. Haydar KUTLU'nun genel sekreterliği ile partimizde yeni bir dö-

nem açılmış oldu.

Kutlu'nun genel sekreterliği dönemi, sosyalist sistemdeki tıkanıklığın açığa çıktığı, buna ilişkin çözüm önerilerin tartışma gündemine geldiği, buna karşın emperyalist burjuvazinin neo-konservatif saldırısının global olarak en uç noktasına, uzay savaşları noktasına yükseltildiği bir sürece denk düştü. Emperyalist saldırı ve iç tıkanıklıkla boğuşan sosyalist sistem ülkeleri, başta SSCB olmak üzere, yaşanan bunalımdan çıkış yolunu emperyalizm karşısında direnen, yaratıcı sosyalist çözümler üreten bir yaklaşımda değil, emperyalizmle uzlaşmayı amaçlayan ve adına "yeni düşünce" denen ideolojik yaklaşımda gördüler. Partimizin yönetimi de bütün olarak bu ideolojik akımı benimsedi. SBKP birinci sekreteri Mikhail GORBAÇOV'un sözcülüğünü yaptığı bu akım tüm komünist ve işçi partilerini etkisi altına aldı. Uzlaşmacılık tüm komünist, sosyalist, sosyal demokrat parti ve tüm sol akımlara egemen oldu.

Partimiz uzlaşmacı ideolojinin etkisi altında legal sosyalist akımın örgütleri TİP ve TSİP ile birlik çalışmalarını bu süreçte başlattı ve yürüttü. Aynı uzlaşmacılığın etkisi altındaki bu örgütler ile sürdürülen birlik çalışmaları, TSİP'in çekilmesi sonrasında TİP ile bir noktaya getirilerek, her partinin ayrı ayrı

yaptıkları kongreleri ile yurt dışında gerçekleştirilerek birlik ilan edildi.

Birlik süreci ile birlikte yasalık sürecini de önüne hedef koyarak siyaset sahnesine çıkan TBKP; program ve çalışma tarzı ile dönemin egemen ideolojisi "yeni düşünce" akımının temsilcisi oldu. Birleşerek yığınsal ve yasal bir komünist partisi yaratmayı hedefleyen TBKP; birlik sürecinin mekanik yaşanmasının problemlerin yanı sıra, kendi varlığına sirayet eden yeni uzlaşmacı ideolojinin parti kadrolarınca kabul edilmemesinin de sonucu olarak ölü doğdu.

Yurt dışında kuruluşu gerçekleşen partinin iki yöneticisi SARGIN ve KUTLU'nun yurda gelerek legal kuruluşu işlemini gerçekleştirmelerine yönelik çabalarına burjuvazi tevkifatla cevap verdi. İki yönetici de tutuklanarak cezaevine kondu. Yurt içerisindeki partililerin gerçekleştirdiği legal kuruluşu çalışması ise; iki yöneticinin serbest bırakılmasına dönük çalışma olmaktan öteye gidemedi. Legal olarak kurulan TBKP, iki yöneticisinin cezaevinden çıkması sonrasında Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararı karşısında tüm üyelerini yeni kurulan SBP'ye katılmaya çağırdı. Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararını tebliğini bekleyen bir grup yönetici ise konuyu Brüksel'e Avrupa İnsan Hak-

ları Mahkemesi'ne taşıdı. Mahkemenin parti kapatılmasının demokrasiye aykırı olduğuna karar vermesine rağmen kararın gereği için direnç gösterilmedi. "Dostane çözüm" istenerek Euro üzerinden pazarlık yapıldı, böylece uzlaşmacı ideolojinin gereği yerine getirilmiş oldu.

Başta SSCB olmak üzere tüm sosyalist sistem ülkelerinde erki kapitalizm yanlılarınınca ele geçirildiği bir dönemde, partimizin varlığına son verildiği ilan edildi. Bununla yetinilmedi, partimizin artık "tarihin konusu" olduğu iddia edilerek, her türlü arşiv belgeleri TÜSTAV adıyla kurulan bir tarihe vakfına verildi.

Ancak bu anlatılanlar yaşanan sadece sürecin bir yanını ifade etmektedir. Tüm süreç boyunca her uğrakta yaşanan uzlaşmacılığa karşı parti içerisinde çeşitli direnişler, karşı çıkışlarda oldu. Özellikle 5. kongre sonrasında, henüz başlangıç süreçlerinde anti-faşist direniş kararını geçersiz kılan uzlaşmacı "Barış ve Demokrasi Programı"na karşı çıkışla başlayan, birlik sürecinin işleyişine ilişkin eleştirilerle sürdürülen ve TBKP program taslağının yayınlanması ile parti içerisinde meşruiyet kazanan muhalefet hareketi özellikle önemlidir. İlegal olarak yayınlanan Komünist Birlik Yayınları ile başlayan, sonrasında 10 EYLÜL Dergisi ile sürdü-

rülen bu çabalar, partimiz içerisindeki ana devrimci damarın belli bir kesiminin o uğrakta sözcülüğünü üstlenmiştir. Aynı şekilde TBKP'nin legal olarak yapılan ülke kongresinde "yeni düşünce"ci uzlaşmacılığa karşı Merkez Komite düzeyinde de olmak üzere, yurt içinden ve yurt dışı örgütlerinden yükselen Marksist-Leninist muhalefet, partimizin devrimci damarını temsil ettiğini göstermektedir. Yine TBKP'nin kapatılması sonrasında, özellikle TKP kadrolarının 1996 sonrası belirginlik kazanan ve günümüzde de savaşı sürdürülen, yeniden örgütlenen ve likidasyonu tersine çevirme, örgütlülüğü kalıcılaştırma çabalarının temsilcileri olan 10 Eylül, Ürün, Savaş Yolu gibi çevreler, bu arayışın legal dergiler temelinde temsilini sağladı. Bunun dışında internet ortamında ve yarı legal çerçevede daha farklı yayınların olduğunu da söyleyebiliriz. Bugün bir kısmı yayınlanmayan ya da farklı isim ve örgütsel formlarda devam eden bu çevreler içinde günümüzde yaşarlığı devam edenler olarak; legal alanda TKP1920 partisindeki yoldaşları, yurt dışından Atılım yayını yapan yoldaşları ve TKP ile dayanışma için kurulduğunu açıklayan TKP 1920 internet sitesinden yayın yapan yoldaşları ve görüşlerini TKP Üyeleri imzası ile yayan ve YOL ve AMAÇ internet sitesi, ayrıca

TKP'LİLERİN SESİ yayını çıkararak yoldaşların temsil ettiğini söyleyebiliriz. Bu kesimler bugün partimizin Leninci damarını temsil konusunda savaşı vermektedirler.

Partimiz Üyeleri ve tüm komünistler bilir ki; tutuklama ve likidasyon süreçlerinde zaman zaman kolektif parti yaşamı kesintiye uğrayabilir. Ancak böylesi bir durumda ana ilke, "NEREDE BİR PARTİLİ VARSA PARTİ ORADADIR" ilkesidir. Partimizin bir kısım merkez yöneticileri eliyle ve Uluslararası bir süreç olarak gelişen bu en büyük likidasyon dalgası karşısında Leninci üyelerin tavrı da bu olmuştur. Onlar partili gibi yaşamış ve savaşmışlar, çevrelerine komünist ideallerimizi ve partimizi anlatmak için bir an olsun dahi geri durmamışlardır.

Yoldaşlar,

Likidatörlerin açtığı yoldan ilerleyerek partimizin savaş tarihini talan edenler de, onun adı ve amblemi almayı marifet sananlar da ve otuz yılı aşkın süre önce partide yaşanan ayrışmayı kendilerine sermaye edinenler ve başkasının kapısına kapaklanan ve partimize ve yoldaşlarına saldıranlar şunu iyi bilmeliler ki; TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ kimilerinin söylediği gibi ne tarih biliminin konusu, ne de kimi likidatörlerin amaçladığı gibi

yok olmuş bir örgütlenmedir. TKP, kendi küllerinden dirilen anka kuşudur. TKP Üyeleri, ona inanmış her meslekten genç kuşak militanları ile sınıf savaşımının içerisinde yer almaktadır.

Yoldaşlar,

10 EYLÜL 2013'ü partimizin diğer kutlama günlerinden ayıran temel özellik; likidasyon çemberinin kırılması ve savaş alanlarına çıkılmış olmasıdır. İşçi sınıfının dölyatağı şehirlerde yoldaşlarımızın yürüttüğü ardıcıl faaliyetler meyvesini vermeye başlamıştır. Yeni kuşak genç işçiler ile kurulan bağlar ile kadrolarımız yeniden fabrikalarda ve işliklerde "fabrikalar kalemiz olacak" şiarı ile çalışma yürütmektedir. Emektar yoldaşlar ile genç yoldaşların siyasal deneyim paylaşımından yeni yeni devrimci yaratıcılıkların örnekleri ileriye daha güvenli bakmamızın sağlamaktadır.

Yeni atılım dönemi; TKP Üyeleri'ne yeni görevler yüklemektedir: Lenin'in "daha az tımtırlıklı laf daha çok iş" özlü deyişinde belirttiği gibi daha çok İŞ ÜRETMEK temel görevimizdir.

YAŞASIN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ!

YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ

**TKP ÜYELERİ
10 EYLÜL 2013**

MEHMET BOZIŞIK'I (İSA YOLDAŞ) ANIYORUZ

Devlet kayıtlarında Mehmet Bozişik, işçiler ve yoldaşlarının Boz Mehmet diye bildiği, Partimizin oğlu İsa Yoldaşı ölümünün 15. yılında saygıyla anıyoruz.

Kısa yaşam öyküsü

Kendi deyimiyle nüfus cüzdanı kayıtlarına göre 21 Eylül 1901'de, o zamanlar Osmanlı vilayeti olan bugün Yunanistan'a bağlı Kavala'da doğdu. Komünizmle ilk tanışması 1918 senesinde, doğduğu şehirde, tütün atölyelerinde oluyor.

Kendi anlatımıyla: "Kardeşimle tütün işçiliği yaparken iki sendika vardı Yunanistan'da. Biri "sarı" diğeri de "kıızıl" sendika. Biz "kıızıl" olanına, yani Tirona'ya girdik. Komünist Partisine bağlıydı. O yıllarda Yunanistan'da Komünist Partisi yeni kurulmuş." Daha 17 yaşında sınıf savaşımının çileli, onurlu yolu başlıyor...

1924 yılında Boz Mehmet, ailesiyle birlikte "Mübadil" olarak Türkiye'ye geldi. Türkiye'de de tütün işçiliği yaptı. Kardeşi Salih, o yıllarda Türkiye'de Yaprak Tütün İşçileri Cemiyeti'nin kurucusu oldu. Bu cemiyete Boz Mehmet de üye oldu. 17 Eylül 1927 günü hemşerisi Çakır Hasan'ın aracılığıyla Türkiye Komünist Partisi'ne üye oldu.

Bozişik, kendisi gibi partimizin ulu çınarlarından olan Ali ERİŞ yoldaşımız ile birlikte Beşiktaş'taki evinin önünde...

İsa Yoldaş, 1927 yılında Türkiye Komünist Partisi'nin Sovyet Devriminin 10. yılında yayınladığı, işçilerin sosyalist devrimden kazanımlarını içeren bildiride yer alan çağrıya uyarak bir gün iş bıraktı. Bu, İsa Yoldaş'ın parti üyesi olarak ilk eylemi oldu. Bu eylemden sonra son nefesine kadar partimizin savaşı ve önderi olarak yaşamına devam etti.

İsa Yoldaş ilk kez 17 Ağustos 1928 tarihinde tutuklandı ve hapisane ile tanıştı. Suçu ise Amerikan tütün şirketi aleyhinde işçilere bildiri dağıtmaktı. Tutukluluğu sırasında, Sultanahmet Cezaevinde parti yöneticileri ile tanıştı.

İsa Yoldaş, 1932 yılının Şubat ayında Zeki Baştımar'ın Halic Defterdar'daki evinde toplanan 4. TKP Kongresi'nde parti Merkez Komitesi'ne seçildi. Bir yıl sonra Samsun'a parti görevlisi olarak gönderildi. 1936 yılında Samsun'da

tutuklandı ve 4 yıl cezaya çarptırıldı. Cezaevi sonrası mahkemeye hakareten yargılandı ve 78 günlük ayrıca bir ceza daha aldı. Bu cezayı çekmek istemeyen İsa Yoldaş firar ederek İstanbul'a geldi, fakat tekrar yakalanarak Samsun'a cezasını çekmek üzere gönderildi. İsa Yoldaş, 1940'lı yıllarda defalarca tutuklandı, ceza aldı, sürgüne gönderildi. Partinin talimatıyla, sürgün hayatı sürdürdüğü Kırşehir'in Mucur ilçesinden firar eden İsa Yoldaş, 1936 yılında Komintern tarafından partimiz hakkında alınan desantralizasyon kararının iptaliyle, hızla parti örgütlerinin ayağa kaldırılma savaşımında yerini aldı.

1948 yılında Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi faaliyetlerinden dolayı tutuklanarak 4 yıl ceza aldı. 1950 yılında burjuva hükümetinin çıkardığı afla serbest kalmasına rağmen serbest kalması uzun sürmedi; 1951 Ekim

ayında başlayan ve 51 Tevki-fatı adıyla tarihimize geçen, o zamana kadar ki en yığınsal tutuklamalarda yakalandı. Yargılama sonucunda, 7 yıl 6 ay hapis, 3 yıl Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinde sürgüne çarptırıldı.

İsa Yoldaş, partimizin geçirmiş olduğu hemen hemen tüm polis saldırılarında tutuklandı ve ceza aldı. Toplam olarak 9 kez tutuklandı. Hayatının 16 yılını hapishanelerde geçirdi. 10 yıla yakın ülke içinde sürgün yaşadı. 12 Eylül askeri faşist darbesinin sonrasında tutuklandı ve serbest bırakıldı. Serbest kaldıktan sonrası ise, 9 yıl Demokratik Almanya, Sovyetler Birliği ve Norveç'de sürgün hayatı yaşadı.

22 Eylül 1989 yılında TBKP'nin yasal kuruluşu amacıyla ülkeye döndü. TBKP'nin kapatılması sonrası Sosyalist Birlik Partisi ve Birleşik Sosyalist Parti'nin kuruluşlarında yer aldı. Daha sonraki yıllarda likidasyona son verme savaşımının hep içinde oldu. Ölümüne kadar da Ürün Sosyalist Dergisi kolektifi içinde yer aldı.

Yukarda yazdıklarımız, İsa Yoldaşın 81 yıllık sınıf savaşımının ve 70 yıllık Partili yaşamının kuru tarih bilgisinden ve rakamlardan ibaret olanını anlatmaktadır. Oysa o uzun komünist ilke ve ülkü-lere bağlı yaşamın, sadece rakamlardan ibaret olmadığı biz komünistlerin malumudur.

Bizler biliriz ki; komünist yaşam uğruna ödenen bedeller, sadece burjuva saldırısı sonucu hapishane, sürgün, işkence ya da burjuva kolluk kuvvetlerinin tabancasından çıkan kör kurşun ile yaşamın son bulması değildir. Bu kadarı, katlanması çok daha kolay bedellerdir. Komünist birey, bunların ötesinde çok daha büyük savaşımın, çok daha büyük mücadelelerin tam ortasındadır. Burjuvazinin ideolojik saldırısı karşısında her gün kendisini tekrar tekrar sınamak zorunda olmak, kendisiyle amansız bir mücadeleye girmek ve her gün kendisini yeniden ve yeniden örgütlemek... Gerektiğinde açlığa ve kapkara yalnızlığa katlanmak... Bunları yaşamının bir olağan parçası olarak kabullenmek... Komünist olduğumuz için işsizliğe, yoksulluğa açlığa mahkum olmak ve buna bir ömür boyu katlanmak... Tüm bunların üstüne, likidasyon koşullarında hayata gözlerini yummanın acısını yaşamak...

Şairin dediği gibi;

*"Havasız koşuğlara alışılır
Yatılır of demeden hücrelerde
Hiçbir şey öldürmez insan yüreğini
Öldürür eğilmek bir ekmek uğruna
Üç kuruşluk adamlar önünde"*

Ya da ünlü şarkının sözlerindeki gibi, karanlık dehlizlerden bir başına geçer komünist, yüreği tutuşarak:

*"Susarlar, sesini boğmak isterler
Yarımdır kırkıktır sırça yüreğin
Çığlık çığlığa yarı geceler
Kardeşin duymaz eloğlu duyar"*

Veya Sovyet romancı Solohov'un dediği gibi; *"İnsanlar hep beraber savaşır-lar ama tek başlarına ölür-ler..."*

Bunların hepsini partimizin üyeleri yaşadı. Ama en uzun yaşayanlardan birisi İsa Yoldaş'tır; Mübadil geldiği ülkede, daha beşinci ayında işçi haklarını savunduğu için patron ve işçiler tarafından öldüresiye dövülüp işten atılma... Birlikte tutuklandığı fidan gibi kardeşinin burjuvazinin zindanlarında kaybedilmesiyle onun akıbetinden bir daha haber alamama... Seksenine yakın, burjuva polisinde sorguya çekilme... On yıllar sonra bir çocuğunun varlığından haberdar olma... Ve tüm bunların üstüne en yakınların tarafından etin koparılırcasına canın yakılmasına katlanma...

İşte İsa Yoldaş, bunların hepsinin üstünden gelerek, bizlere tertemiz bir komünist militan örneği bıraktı. İsa yoldaşın bizlere bıraktığı bu onurlu ve savaşkan anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Savaşarak bizlere bıraktığı bayrağı bizler de savaşarak bizden sonraki kuşaklara bırakacağımıza, yoldaşımızın unutulmaz anısı önünde söz veriyoruz.

Yaşasın TKP!

TKP ÜYELERİ

27 Ağustos 2013

SAVAŞ TAMTAMLARI ÇALARKEN 1 EYLÜL 2013

(Baştarafı 1'de)

Uzun süredir hükümet ve PKK arasında sürdürülen görüşmeler sonunda, 2013 Newroz bayramında Abdullah Öcalan tarafından açıklanan "silahlı güçlerin ülke dışına çıkması ve mücadelenin siyasi alanda yürütülmesi" kararı ile ülkede yeşeren barış umutları, hükümetin silahlı güçlerin çekilmesi karşılığında meclise sunacağı "demokratikleşme paketi"nin seçim hesaplarına heba edilmesi tehlikesi ile karşı karşıyadır. Demokratikleşme paketinden sadece Kürt ulusal kurtuluş hareketi değil, toplumun değişik kesimlerinin kendi çıkarları doğrultusunda demokratikleşme talepleri bulunmaktadır. Bu paketin beklentileri karşılamaması durumunda, ülkemizde yeni çatışmaların yaşanması kaçınılmaz görünmektedir. Diğer yandan demokrasi isteyen ya da AKP hükümetinin uygulamalarından rahatsız olan kitleler, AKP'nin başı Tayyip Erdoğan tarafından tehdit edilmektedir. Ülke hızla kampaşaşmaya gitmektedir ve bu kampaşaşmanın başını Tayyip Erdoğan çekmektedir. Tayyip Erdoğan ülkenin demokrat, laik, ilerici, devrimci, yurtsever, komünist güçlerini, iktidarın nimetlerinden palazlanmış, gerici, milliyetçi grupları üzerlerine salmakla tehdit ediyor.

Enerji kaynakları ve enerji nakil yollarının yeniden paylaşımı için emperyalist kamp

tarafından Ortadoğu haritasının yeniden dizayn edilmesi ile Ortadoğu'da yakılan savaş ocaklarının son halkasını Suriye iç savaşı teşkil etmektedir. İki yıldan fazla süren iç savaşta yüzbinlerce insan öldü, milyonlarca insan evini, ülkesin terk etti. Bu yazının yazıldığı saatlerde, Suriye rejiminin kimyasal silah kullandığı bahanesi ile başını ABD'nin çektiği emperyalist kamp, Suriye topraklarına hava saldırısının hazırlıklarını yapmaktadır. ABD saldırısının cephesini genişletme çabası verirken, diğer taraftan da saldırının biçimini tartışmaktadır. Özellikle Amerikan kamuoyundan savaş konusunda onay istemektedir. Suriye iç savaşına başından beri taraf olan ve Suriye halkına karşı düşmanca bir tutum sergileyen AKP hükümeti, Suriye'ye saldırılması konusunda da herkesten daha istekli bir politika izlemektedir. Başbakan, saldırı histerisisine kapılmış bir profil çizmektedir. ABD Savunma bakanı tarafından açıklanan "sınırlı bir saldırı"yı yetersiz bulmakta, Kosova örneğinde olduğu gibi kitlesel kıyım talep etmektedir.

Emperyalizm, şeriatçı Sünni ittifak eliyle Suriye'de sürdürdüğü savaşı yeni bir boyuta taşıdı. Ülkemiz, bölgemiz ve tüm Ortadoğu'yu ve Kuzey Afrika'yı saracak bir savaşın eşiğinde yaşamaktayız. Dünyanın büyük em-

peryalist merkezleri, Suriye ve Ortadoğu meselesi üzerinden kutuplaşarak karşı karşıya gelmiş durumdadır. Bir tarafında ABD'nin, diğer tarafında Rusya'nın yer aldığı bu tehlikeli kutuplaşma, savaş yangınının her an Ortadoğu'nun dışına taşması olasılığına işaret ediyor. Emperyalistlerin paylaşım planları doğrultusunda çıkacak böylesi bir savaş, dünya işçi ve emekçi halkları için yıkım ve ölümden başka bir şey getirmeyecektir.

Böylesi bir kavşakta kutladığımız 1 Eylül Dünya Barış Günü, dünyanın barışseverleri, barış güçleri açısından çok zorlu bir sınav anlamına gelmektedir. Ortadoğu'da bir savaş çıkması ya da çıkarılması için emperyalist devletlerden daha hevesli olan, hatta bu heves konusunda ABD'den azar işiten AKP hükümetinin saldırgan politikalarına karşı, tüm barış ve ilerleme güçlerinin daha fazla barış savaşımını yükseltmesi ertelenemez görevdir.

Ülkemizde 30 yıldır sürdürülen kirliliğe karşı Kürt halkının demokratik haklarının kazanılması yolu barış savaşımından geçmektedir.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan savaşlara, katliamlara karşı barışı savunmak, Suriye üzerinden yükseltilen savaş çılgınlıklarına karşı sadece ülkede değil tüm dünyada barışseverleri

göreve çağırarak ve bu savaşımın en önünde yer almak, anti-emperyalist savaşımı yükseltmek, başta biz komünistler olmak üzere tüm barışsevelerin en önemli görevidir.

Komünistler, emperyalizmin halklara dayattığı savaş, ölüm ve gözyaşına karşı barışı ve kardeşliği tüm güçleriyle savunacak, emperyalizmin neden olduğu savaş ve katliamlara karşı anti-emperyalist savaşımı yükselteceklerdir.

Partimiz, barış savaşımında her zaman üzerine düşeni

yerine getirmiştir. Daha kurulduğu yıllarda Anadolu'nun Yunan askeri tarafından işgalinde Yunanistan Komünist Partisi ile birlikte yurtsever Yunan askerlerine ve subaylarına "evine dön" çağırısı yapmıştır. İkinci emperyalist paylaşım savaşında Sovyet topraklarının savunulması ve ülkemizin savaşta sokulmaması için üzerine düşen her türlü görevi yerine getirmiştir. Tam bu dönemde çıkardığı belgeler ve kurduğu barış dernekleri herkesin bilgisi dahilindedir. 1974 yılında Kıbrıs'ın Türk askeri güçleri tarafından işgali konusunda da yurtsever Türk askeri-

ne ve subaylarına seslenen "evine dön" bildirisii partimizin arşivlerinde mevcuttur.

Bugün de TKP Üyeleri, toplumsal kurtuluş mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olan barış savaşımının bilinciyle sınıf savaşımını sürdüreceklidir.

Yaşasın 1 Eylül Dünya Barış Günü!

Yaşasın barış, yaşasın tüm dünyanın barış güçleri!

Yaşasın enternasyonalizm!

TKP ÜYELERİ
1 EYLÜL 2013

ATILIM'dan

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Eylül 1976 tarihli sayısından alınmıştır.

10 Eylül

Türkiye Komünist Partisi, 10 Eylül 1920 yılında 1. Kongresini yaptı. İşçi sınıfı, bununla yepyeni bir savaş örgütüne kavuştu. Eline yepyeni bir savaş silahı aldı. Sınıf savaşı yeni bir düzeye, tarihsel bir aşamaya yükseldi.

TKP, 56 yıllık bir savaş sürecinden geçti. Bu süreç, yağdan kıl çeker gibi olmamıştır. Bu savaş süreci, kimi zaman kırankırana kanlı olmuştur. Komünistler, partimiz, savaşların içinde yoğruldu, çelikleşti. Savaş deneyleriyle pişti.

Parti, kurtuluş savaşları içinden çıkageldi. Kimi zaman durakladı, kimi zaman geriledi. Ama durmadı, ilerledi. Acı, tatlı büyük deneyler

edindi. Ve bugün Türkiye'de en çok yığınlar arasında, kamuoyunda sözü edilen, sözü dinlenen, saygınlığı sürekli artan bir parti durumuna yükseldi.

Bunun nedeni, işçi sınıfının çıkarlarını, emekçi yığınların, halkın çıkarlarını, ulusal çıkarları özverilikle savunmasıdır. Emperyalist ezgiye, Amerikan köleliğine, gerici, işbirlikçi burjuvazinin, egemen sınıfların baskılarına karşı savaşta ön sıralarda savaşmasıdır. Proletarya enternasyonalizmini böylesi bir savaşla sürdürmesidir. TKP, bu çetin, uzun savaşlarla, dünya komünist hareketinin kopmaz ve savaşkan bir kolu olduğunu pırıl pırıl ortaya

koydu.

Burjuvazi, azılı gerici güçler, bunların hükümetleri, TKP'yi ezmek, yok etmek için ellerinden geleni arkalarına koymadılar. Onu "yasakladılar". Zindanları komünistlerle doldurdular. Halkımızın en yiğit oğullarını öldürdüler. Barbarca yasalar çıkardılar. Hiç biri para etmedi. "TKP'ye özgürlük!" haykırışları yurdun her köşesine yayılıyor. Bu yığınların gür sesleri işbirlikçi burjuvaziyi, gerici, faşist karması hükümetin başındakileri deliye çeviriyor.

10 Eylül, halkımızın kurtuluş yolunu aydınlatıyor. Kurtuluş yakındır. Yaşasın TKP! Yaşasın 10 Eylül!

ATILIM'dan

LENİN KÖŞESİ

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ocak 1979 tarihli sayısından alınmıştır.

YEREL ÖRGÜTLERİN İŞLEV VE ÖDEVLERİ

V. I. Lenin, "Yerel örgütlerin eylemi parti çalışmalarının temelidir" der. "Yerel örgütler bu çok yönlü çalışmalarıyla (ajitasyon, propaganda ve örgütlenme) hem kendini, hem partiyi, hem sınıfı hem de yığınları eğitirler." (C.41, s.191)

Yaşamın çeşitli alanlarında yerel örgütler kurulması gerektiğini belirten Lenin, fabrikalarda, işçi yataklarında kurulan parti örgütlerine özel bir önem vermektedir. O şöyle diyor: "Bize çok çeşitli örgütler, en dar kapsamlı ve konspiratif örgütler olduğu gibi geniş kapsamlı örgütler de gereklidir." (C.7, s.287) "Fabrikalarda kurulan örgütler bizim için çok önemlidir. Çünkü hareketimizin başlıca dayanağı büyük fabrikalarda örgütlü işçilerdir." (C.7, s.15)

Lenin, yerel parti örgütlerinin başta gelen ödevlerinden birinin işçilere, emekçi yığınlarına partinin programını, amaçlarını, şu veya bu dönemde ortaya attığı somut belgilerin anlam ve önemini anlatmak olduğunu söyler ve der ki: "Her yerel örgüt, yığınların arasında ajitasyon, propaganda ve örgüt-

lenme çalışmaları için dayanak noktaları olmalıdır. Yerel örgütler her zaman yığınların yanında, içinde olmalıdır ve onların bilincini sosyalizm doğrultusunda geliştirmeli, her özel sorunu proletaryanın genel sorunlarıyla bağlamalı, her örgütsel girişimden sınıfsal birliği güçlendirmek için yararlanmalıdır." (C.17, s.363-364)

Lenin, parti ile yığınlar arasındaki bağı yerel örgütler aracılığıyla sağlandığını belirtir: "Halkın arasında yaşamak. Onların dilek ve isteklerini, duygu ve düşünüş halini bilmek Her şeyi bilmek. Yığınları anlamak. Yığınlara yanaşmayı becermek. Onların kesin güvenini kazanmak." (C.44, s.497)

TKP'nin Tüzüğü'nde yerel örgütlerin partinin omurgası olduğu, partiyi işçi sınıfıyla, köylü, emekçi halk yığınlarıyla bağlayan temel öbekler olduğunu belirtilmekte ve onların ödevleri şöyle genellenmektedir: "Partinin değişik alanlarını kapsayan politikasını, programını, belge ve sloganlarını yığınlara yaymak, bunları yığınlara mal etmek için savaşmak. Değişik halk yığınlarının istekleri için olan direnişleri işçi sınıfının savaşlarıyla, bütün halkın ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş için olan savaşımı bağlamak. Marksizm-Leninizm ilkelerini yaymak, bu ilkelere göre ve partinin politikası üzerinde parti üyelerinin teorik, politik, kültürel her bakımdan gelişmelerine yardım etmek, parti üyelerini proleter enternasyonalizmi ilkeleriyle yetiştirmek. Bütün grup üyelerinin sıkı parti disiplinine uygulamalarını kontrol etmek, çalışmalarını denetlemek, onlara devrimci uyanıklık aşılacak, partiyi ters akımlara karşı savunmak, her türlü oportünizmle, polis ajanlarıyla savaşmak, partinin güvenliğini sağlamak."

TKP'LİLERİN SESİ SENİN SESİNDİR!

SESİNE SOLUK VER, SES VER!

Yoldaşlar;

TKP'LİLERİN SESİ, sayfalarını yazılarınıza açıyor. Mektuplarınızı, değerlendirmelerinizi, makalelerinizi, savaşım tarihimizdeki tanıklıklarınızı, edindiğiniz haberleri dergimize gönderin! TKP'LİLERİN SESİ'ni, sesinizi güçlendirin!

TKP'LİLERİN SESİ KATKILARINIZI BEKLİYOR!

KARDEŞ PARTİLERDEN

NOT: (Aşağıdaki açıklama, tüm Dünya'dan toplam 60 komünist ve işçi partisinin imza koyduğu bir metindir)

KOMÜNİST ve İŞÇİ PARTİLERİ'nin SURIYE'ye DÜZENLENECEK EMPERYALİST ASKERİ SALDIRIYA KARŞI BİLDİRİSİ

Biz, komünist ve işçi partileri Suriye halkıyla dayanışmamızı vurguluyor ve ABD, NATO ve Avrupa Birliği emperyalistlerinin bölgede onların menfaatlerini desteklemek için müttefikleriyle birlikte hazırladıkları Suriye'ye karşı askeri saldırıyı kınıyoruz.

Yugoslavya, Afganistan ve Libya'ya karşı diğer emperyalist savaşlarda olduğu gibi ve Irak'a karşı savaşta da kullanılan, açıkça kanıtlanan emperyalistlerin bahanelerini

reddediyoruz.

Yeni emperyalist savaşları yönetleyen ve karşı çıkan tüm dünya halklarını ve işçi sınıfı-

nı ülkelerinin hükümetlerinin askeri saldırganlık suçunu desteklememesi ve karışmasını istemeye çağırıyoruz.

Komünist ve İşçi Partileri'nin 15. Toplantısı

8-10 Kasım 2013
Lizbon – Portekiz

Komünist ve İşçi Partilerinin 15. toplantısı, 8-10 Kasım 2013 tarihinde Portekiz'in başkenti Lizbon'da gerçekleştirilecek.

15° Encontro Internacional
de Partidos Comunistas e Operários

Lisboa/Lisbon

15th International Meeting
of Communist and Workers' Parties

8-10 Novembro/November 2013

"Kapitalizmin derinleşen krizi, işçilerin ve halkların hakları için mücadelede komünistlerin görevleri ve işçi sınıfının rolü, emperyalizmin saldırganlığı, uluslararası ölçüde güçlerin yeni yerelimi, ulusal sorun, sosyalizm için mücadele ve sınıfın kurtuluşu-özgürleşmesi"